

Î N C H E I E R E

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală și Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Galușca Axentie,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Galușca Axentie împotriva Verei Andronachi privind recunoașterea dreptului de folosință pierdut al spațiului locativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Galușca Axentie și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 15 septembrie 2014, Galușca Axentie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Verei Andronachi privind recunoașterea dreptului de folosință pierdut al spațiului locativ.

În motivarea acțiunii Galușca Axentie a indicat că, în anul 2000, fiind angajat al SA „Transcon-M”, i-a fost acordat spațiu locativ în căminul nr.1, odaia nr. 14 de pe str. Doina 150, mun.Chișinău, iar pentru instalarea în spațiul locativ repartizat, i-a fost eliberat bonul de repartiție nr. 14. În aceeași zi, dînsul s-a instalat în încăperea enunțată în calitate de chiriaș.

Susține reclamantul că, peste 5 ani după instalarea sa în încăperea sus-indicată, la rugămintea și insistența rudelor a dat acordul la perfectarea vizei de domiciliu pîrîtei Andronachi Vera, care a fost inclusă în contul personal și în tabelul nominal.

Astfel, conform extrasului din contul personal și extrasului din tabelul nominal, în apartamentul menționat au perfectate viza de domiciliu: reclamantul Galușca Axentie și pîrîta Andronachi Vera.

Indică că, pîrîta Andronachi Vera nu are soț sau copii minori, nu este tutore sau curator, nu are probleme cu sănătatea, iar din anul 2010 deja nu mai are nevoie de viza de domiciliu și de spațiul locativ în or. Chișinău, deoarece a făcut cunoștință cu un cetățean al Federației Ruse, cu ajutorul căruia și-a găsit de lucru în

Federația Rusă, or. Moscova, plecând acolo cu traiul, luând toate lucrurile sale personale.

Suplimentar, a mai indicat reclamantul că, pârîta concubinează și locuiește în orașul Moscova, însă adresa sa nu este cunoscută.

Prin certificatul nr.01-30/01-541-0408, eliberat de Pretura Rîșcani, este indicat că Galușca Axentie locuiește pe adresa str.Doina, 150 ap. 14, avînd contract de închiriere, tot timpul reclamantul achita toate serviciile comunale, a avut grijă de locuință, suportînd toate cheltuielile necesare pentru întreținerea ei.

Menționează reclamantul că, pârîta Andronachi Vera nu locuiește în apartamentul nr.14, din str.Doina 150, lipsește din mun.Chișinău timp îndelungat, mai bine de 3 ani, a pierdut necesitatea în viză de domiciliu și nu s-a interesat de locuința în cauză.

Invocă Galușca Axentie că, locuiește singur în apartamentul dat, dar achită serviciile comunale pentru două persoane, ceea ce este costisitor pentru el, dispunînd de un salariu lunar mic, de circa 1650 lei, iar faptul că pârîta nu mai locuiește în apartamentul dat de o perioadă îndelungată, care depășește șase luni, poate fi confirmat și prin declarațiile martorilor.

Consideră că, la caz nu există nici un temei de a menține încăperea pentru pârîta Andronachi Vera un timp mai îndelungat, decît cel prevăzut de lege, motiv pentru care a fost sesizată instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Solicită reclamantul Galușca Axentie, recunoașterea dreptului de folosință pierdut la spațiul locativ din mun. Chișinău, str. Doina 150, ap. 14 a pârîtei Andronachi Vera.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 noiembrie 2015, cererea de chemare în judecată depusă de către Galușca Axentie a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea enunțată, Galușca Axentie a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, a fost respins apelul declarat de Galușca Axentie și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 noiembrie 2015.

Invocînd ilegalitatea deciziei enunțate, la 22 iunie 2016, Galușca Axentie a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea privind recunoașterea dreptului de folosință pierdut al spațiului locativ să fie admisă în sensul declarat.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea pricinii instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La fel s-a indicat că, la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi casată, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

În rezultat, instanțele ierarhic inferioare s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțînd hotărîri ilegale și neîntemeiate de respingere ca neîntemeiată a acțiunii, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei (f.d.122-125).

La 17 august 2016, Andronachi Vera a prezentat referință la recursul declarat de către Galușca Axentie, în care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia, solicitând respingerea recursului ca inadmisibil.

Susține intimata că, recurentul Galușca Axentie nu a invocat careva temeuri care să se încadreze în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, considerând decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe întemeiate și legale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată a fost pronunțată la 15 martie 2016 (f.d.112), iar recursul a fost depus la 22 iunie 2016 (f.d.122), însă la dosar nu există date referitoare la recepționarea de către recurent a deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, instanța de recurs constată că recursul depus de către Galușca Axentie a fost declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii și a referinței depuse de către Andronachi Vera, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Galușca Axentie, urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Galușca Axentie, este declarativ, or, acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decât atât, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Galușca Axentie, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea c. Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII, c. Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991 și c. Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Galușca Axentie, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Galușca Axentie, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi